

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon

2012/2323(INI)

30.5.2013

ARVAMUS

Esitaja: keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon

Saaja: õiguskomisjon

Seadusandlike volituste delegeerimise järelmeetmed ja liikmesriikide kontroll komisjoni rakendamisevolituste täitmise üle

(2012/2323(INI))

Arvamuse koostaja: Matthias Groote

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et komisjonile volituste delegeerimine ei ole ainult tehniline üksikasi, vaid see võib hõlmata ka ELi kodanikele ja tarbijatele poliitiliselt olulisi küsimusi, nagu tervishoiu- ja toitumisalaste väidete lubamine, toidulisandid ja aktiivsed keemilised ained, toiduainete märgistamine, jookide ja toiduainete määratlemine ning ELi heitkogustega kauplemise süsteemi toimimine;
2. rõhutab, et volituste delegeerimine on võimalus, mida parlament kui kaasseadusandja peaks kasutama hoolsalt ja vastavalt olukorrale, arvestades vajadust kaitsta oma eesõigusi ning tagada ELi seadusandluse läbipaistvus, järjekindlus ja õiguskindlus;
3. tuletab meelde, et aluslepingu artiklites 290 ja 291 on selgelt sätestatud, et delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid täidavad eri eesmärgi ja seega ei saa nad üksteist asendada¹;
4. rõhutab, et mis tahes õigusaktide kohandamisel Lissaboni lepingu jõustumisest tulenevalt peaksid varem kontrolliga regulatiivmenetluse alla kuulunud meetmetest saama selgelt delegeeritud õigusaktid, mitte rakendusaktid, kuna delegeeritud õigusaktid on ette nähtud täpselt sama eesmärgi täitmiseks nagu kontrolliga regulatiivmenetluse alla kuuluvad meetmed (võtta vastu üldise reguleerimis- või kohaldamisalaga meetmeid, millega täiendatakse või muudetakse õigusaktide teatavaid mitteolemuslikke osi), välja arvatud erandjuhul; on seisukohal, et põhjendatust tuleb hinnata mõistliku aja jooksul, pidades silmas seadusandlike menetluste ajalisi piiranguid;
5. kritiseerib teravalt nõukogu, kes püüab järjekindlalt igati vältida uutes õigusaktides delegeeritud õigusakte ja isegi minna tagasi Lissaboni lepingu eelsete menetluste aega, püüdes põhjendamatult muuta kontrolliga regulatiivmenetluse alla kuulunud meetmed rakendusaktideks Lissaboni lepingu jõustumise järgsetes kohandavates õigusaktides; palub nõukogul järgida aluslepingu sätteid, mille kohaselt delegeeritud õigusaktid on oma olemuselt selgelt erinevad rakendusaktidest;
6. on seisukohal, et otsus mitte delegeerida teatavaid mitteolulisi osi, vaid jätta kõik nendega seotud muudatused seadusandliku tavamenetluse alla, võib olla asjakohane lahendus mõnel juhul (austades nii nõukogu kui ka parlamendi õigusi), aga ei oleks asjakohane muudel juhtudel, kui see oleks ebaproportsionaalne muudetavate mitteolemuslike osade olemusega ning seega takistaks olulisi kohandusi;
7. on arvamusel, et raportöörade positsiooni tugevdamiseks õigusaktide läbirääkimistel tuleks rohkem lähtuda kodukorra artiklist 37a; rõhutab, et seadusandjal on täielik õigus otsustada, milliseid alusaktide mitteolemuslikke osi tuleks reguleerida komisjonile volituste delegeerimisega ning milliseid tuleks jätkuvalt reguleerida seadusandlikul tasandil; on seisukohal, et poliitiliselt olulised osad, nagu liidu nimekirjad toodetest või ainetest, peaksid jääma täielikult alusakti osaks, vajaduse korral lisana; rõhutab, et

---

¹ Delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide käsiraamat, DG IPOL, veebruar 2013, lk 16.

õiguskindluse tagamiseks tuleks vältida eraldi nimekirjade koostamist;

8. nõuab, et peasekretär koostaks uurimuse parlamendi ja nõukogu vaheliste õigusaktide läbirääkimiste kohta, milles käsitletakse delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide küsimust, et anda raportööridele ja tulevastes läbirääkimistes osalejatele nõu ja suuniseid parimate tavade kohta;
9. on arvamusel, et komisjoni tavad delegeeritud õigusaktide ning ettevalmistavate koosolekute päevakordade ja dokumentide edastamise ja arhiveerimise osas ei ole sama toimivad kui rakendusaktide puhul ning see ei ole asjakohane mehhanism vastavalt ühisele arusaamale delegeeritud õigusaktide kohta; palub komisjonil tagada võimalikult kiiresti vähemalt sama teavitamise ja läbipaistvuse tase, nagu on tagatud praeguse komiteemenetluse dokumentide registri puhul;
10. on arvamusel, et komisjoni praegune rakendusaktide järelevalve kord ei ole asjakohane ega tohiks piirduda õigusakti eelnõudega; nõuab rakendusaktide määruse artikli 11 muutmist nii, et (üldjuhul ja välja arvatud kiireloomulisuse tõttu vastu võetud õigusaktide puhul) parlamendil oleks õigus kontrollida rakendusakti kuu aja jooksul pärast selle vastuvõtmist.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	29.5.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 36 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Elena Oana Antonescu, Sophie Auconie, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Yves Cochet, Anne Delvaux, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Frédérique Ries, Kārlis Šadurskis, Richard Seeber, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Glenis Willmott, Sabine Wils
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Margrete Auken, Philippe Juvin, Alda Sousa, Rebecca Taylor, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Stanimir Ilchev